

Tydning av en del sentrale symboler i de norrøne myter.

(Hvergjélmir – Ymir - Aurgjelme – Buri – Bor – Bolthorn – Fornjotr – Ægir- Ran, - Ægirs døtre - Surt - Muspelsønnene)

vth

Yme – Audmumbla - Bure

Æser, Vaner og andre vesener fra den norrøne mytologi, eller annen mytologi, har virkelig, objektiv, eksistens som memkomplekser i den menneskelige psyke. Der virker de som kraftfulle, styrende årsaker til menneskelig tro, handling og adferd. Om de også har eksistens utenfor psyken, for eks. ute i universet eller i en annen dimensjon, blir et trosspørsmål. I denne artikkelen befatter vi oss ikke med tro. Vi forsøker bare å tyde en del sentrale symboler fra mytologien. At vi nok tror på et liv etter døden, berører ikke disse våre bestrebelsers på tyding. Vi uttaler oss kun om det dennesidige. Om det hinsidige vet vi intet.

Å **tyde** et symbol eller en myte vil si å bringe fram **realinnholdet** i symbolet/myten, å se virkeligheten bak symbolets eller mytens **bokstavinnhold**. Tyding av en myte er i overveiende grad en **induktiv** mental prosess, dvs å bringe realinnhold og årsaker fram i lyset slik at man ser en kausal sammenheng i den virkelige verden mellom mytens tydede elementer, ut fra de elementer og begivenheter myten forteller om i sitt bokstavinnhold. Man går fra virkning til årsak. **Tolking** er en **deduktiv** mental prosess; man avleder konsekvenser fra ett eller annet. Man går fra årsak til virkning. Elementer av tolking vil vanligvis også kunne/måtte inngå i en tydningsprosess.

Vi har også **annet steds** tydet deler av de norrøne myter og noen av de symboler som inngår i mytene.

*

I **Ginnungagap** ligger kilden *Hvergjélmir*. I nord ligger *Nilvelheimen*, et kaldt, mørkt og tåkete sted; tåkeheimen. I sør ligger *Muspelheimen*; ilden og lysets verden. Her holder *Surt* (Den svarte) og *Muspelsønnene* til. Bare de som hadde odel til det, kunne bo i Muspelheimen. Muspelsønnene forsvarte Muspelheimens grenser. Ild er et renselsessymbol i drøm og myte. Gnister står for intellektuell virksomhet i overført betydning. Det eksisterte dermed liv og bevissthet i

Muspelheimen før det skjedde noe i Ginnungagap. Den materielle verden eksisterte. Surt er en personifisering av ilden, og i overført betydning rensende intellektuell virksomhet. Siden han bor i syd, trenger han ikke være en jotun; de bor i øst.

Surt og Muspelsønnene kan dermed være den saklige og oppklarende kritikks representanter. I Ragnarok er de med på å bringe en utartet kult til falls.

Muspel refererer til et motstandsfenomen. Det tas sikte på et *motspill*. Der Muspels sønner nevnes annet steds i mytene, går det fram at det må være tale om en protest forbundet med kritikk.

Midt i tåkeverdenen ligger kilden eller brønnen *Hvergelmer*, og ut fra denne kilden går det tolv floder eller strømmer, de såkalte *Elivåger*. Elleve av dem renner mot sør og ut i Ginnungagap slik at nordsiden av gapet, Nivelheim, blir dekt av *rim* og *is* fra dampen og tåken fra Elivåger.

*

At vi her har med en skapelsesberetning å gjøre, er rimelig klart. Men hva slags skapelse? Elivågenes navn gir oss langt på vei beskjed. Som elver står de som uttrykk for bevegelse, og da det klart nok ikke dreier seg om bokstavelige elver, må det dreie seg om et orienteringsfenomen, da strømmende vann i myter og drøm alltid står for orientering. Skapelsesberetningen i den norrøne mytologi dreier seg derfor i sin helhet nesten utelukkende om skapelsen og utforming av den menneskelige psyke og de krefter som der regjerer.

Navnet på de tolv elvene er:

Svoll; av svalr, f. - i overført betydning kulde, altså *gys*, heri innbefattet *angst*, da disse fenomener alltid er følgesvenner.

Gunnpro; *stridslyst*. Der hvor det er trussel og angst, vil det truende bli forsøkt avverget, og det vil bli utløst en form for vernemakt.

Form; *form*. Noe får skikkelse og form, det settes skikk på noe, formuleres ... det er i vesentlig grad snakk om verneforanstaltningene.

Fimbul; *mektig, stor*, i oldengelsk *fymble*, som viser til det hemmelige og skjulte.

Pul; betegnelse på ordnede remser, det formulerte, og for den som framsier disse: Thulen. þulr svarer til oldengelsk þyle som betyr : dikter, fabulant, remsemaker. Fra norske dialekter har vi thule; særing, tull; vrøvl og vås, tulle rundt med folk.

Sliðr; trolldom.

Hrið; Hriðr, voldsom, overraskelse, byge eller angrep.

Sylgr; refererer til svelg og strupe, altså til kultiske lydfenomener.

Ylgr; tuting, hyling brøling; kultiske lydfenomen

Viðr; kan ha med skog å gjøre, men heller trolig utsyn, overblikk, tankens vidde og omfang, det innfangede, det man mener å ha under kontroll.

Leptr; det avklarte, det man mener å ha klarhet over.

Gjoll; f, av gjallr, det utropte, det forkynte, altså det kultisk fastlagte.

I dette, disse navn, har vi Elivåger, strømmene med EL, denne mystiske kraft som man så overalt, men ikke kjente årsaken til, og derfor møtte med angst og nøytraliserende verneforanstaltninger. Navnene forteller hva forsøkene på vern har bestått i og hva de har resultert i.

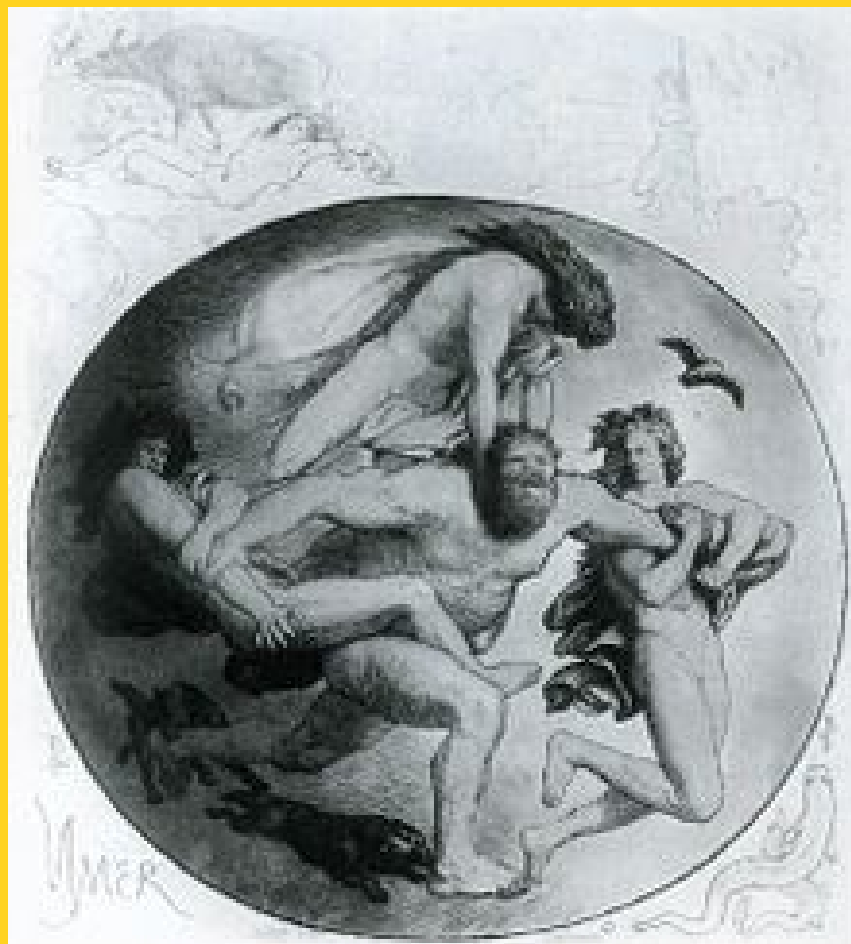
Dette er noe alle står overfor. Alle er like overfor dette og kan ikke unngå det. Det er dette som ligger i symbolet Hvergelmer.

Hvergelmer; av *hverr* = hver, enhver, gjellende for alle og *gelmir*; av *galm* = larm, bulder, brak. Analogt med dette har vi sinnets mektige og spontane krefter som etablerte det raseri og den ekstatisk pregede synging, oppramsing og brøling som ble det sentrale i de selvsikrende verneforanstaltninger for de angstridde mennesker.

I Elivågene renner ikke vanlig vann men noe som kalles *Eitrekvikja*; det kan oversettes med *levende eiter*. I overført betydning står dette for raseri, ekstase.

Ildgnistene fra Muspelheimen treffer den størknede eiterkvikja, og av eimen og dråpene som dermed blir dannet, oppsto vesenet *Ymir/Ymer*. Fra Ymer stammer de vesener som fikk navnet *rimthusser*, og i deres eget språk blir stamfaren Ymer kaldt *Aurgélmir/Aurgelmer*. I tillegg til Ymer oppsto også kua *Audhunbla*. På melken fra spennene hennes nærte Ymer seg.

Eitrekvikja; levende eter. I overført betydning raseri og ekstase.

Drapet av Ymir

Ymir; Brimir, Bláinn og Aurgelmir er andre navn.

Aurgelmir; *urlarmeren*. Resultatet av møtet mellom Elivågernes eiterkvikja og Muspelheimens gnister var de første primitive **forestillinger** om det angstinngytende. Disse forestillinger hadde selve **angsten** som grunnlag. Gnistene står for intellektuell virksomhet. Forestillingene var av **uforstått slag**, og derfor gjerne tilknyttet angst, redsel eller affekter. De var usikre, omskiftende og hadde derfor ikke fast tilhold i psyken. De hvilte ikke på forståelse.

Aurgelmer er nok også den første etterlikner av det angstinngytende, den først kult-ivaretaker på det mest primitive trinn. Og kulten er verneforanstaltninger av forskjellig slag.

Aur kan bety *ur*; *gammelt*, *opprinnelig*, men det kan også bety *leire*, *gjørme*, stoff noe kan formes av, og det er jo forming skapelsesmyten forteller om.

Audhumbla; *urbrummeren*. Blir også gjerne oversatt med *den melkgivende eller rikdomsgivende kolla*.

Nå er jo kua et tamdyr, og myten forteller altså derfor om noe som er eller blir temmet. I de fleste folkeslags myter er den et hellig dyr. Audhumbla må derfor i denne sammenhengen betraktes som et

i positiv forstand nøytraliserende element; og det den nøytraliserer er nettopp Yme, eller angsten og redselen. En medisinmann nærer seg alltid av det vesen han gir seg ut for å representere, samt av menneskenes tro på ham og dette vesen. Fra gammelt av var dette vesen uttrykt i det som blir kalt *Den store ånde*: Alt det mektige og uforklarlige i naturen som menneskene støtte på, særlig av lydmessig og larmende kvalitet.

Medisinmannen nærer seg av den kult som blir bygd opp som beskyttelse og verneforanstaltninger mot angst og skremmende fenomener. Det er dette Audhumbla gir. I overført betydning er medisinmannen, gudsstedfortrederen, kua, den som gir melk eller åndelig føde til folket.

Kuas melk er de angst- og fryktdempende forestillinger og verneforanstaltninger.

Stavelsen *Aud* i Audhumbla kan oversettes med *ur*, men også med *od*, idet navnet Odr (od) i oldnordiske skrifter også skrives Audur og udr. Dermed kan kuas brøl og ånde være det som dekker over, ligger bak medisinmannens odr: de systematiske poetiske remser. Kuas horn er et maktsymbol.

Humbla finner vi i det engelske *humble* i *humble-bee*, som nettopp betyr summeren eller brummen. Også på gammeltysk har vi at Humbal har med lydfenomener å gjøre. Bellen – gjø, halse. Ballern = å buldre.

Fra jøkelenes saltsteiner ble Bure slikket fram.

Thrudgelmir; av Thrud (Prud); *sterkt svulmende* eller *sterkt sammentrykket* og *galm* = larm. Altså: sterkt, fast, konsentrert og med høyt lydnivå. I dialekter heter det eksempelvis at man legger båten til trutnings. Den som larmer med stor styrke. Vi ser her at verneforanstaltningene har nådd et høyere nivå, og at presten er blitt mektigere; hans odr har vunnet seg mer respekt.

Bergelmir; av Berg + *galm* = larm, bulder, brak. Berglarmeren. *Borg* og *berg* er etymologisk av samme rot. Det er uttrykk for et høyt sikret sted. Bildet på *det opphøyede*, *det av autoriteten fastlagte*, heri innbefattet autoritetens egen høyhet og hellighet. Den som utøver autoritet fra en opphøyet posisjon. Kan også muligens bety *den som brøler som en bjørn*.

Medisinmannvesenet med sin trolldom og magi er blitt opphøyet og gjort hellig og uangripelig.

Bergelmir og kona overlevde blodflommen fra Ymir, og alle rimtussene eller jotnene stammer fra dem. Medisinmannvesenet og verneforanstaltningene overlevde, hva vi da i rikt mon får bekreftet i dag gjennom all tankekontroll og all hjernevasking.

Begge etterkommerne til Aurgjelme er av samme vesen som han selv. Men de står ikke for selve angsten og redselen; de representerer de angstskapende fenomener. Vi kan for Trudhjelmers vedkommende ha å gjøre med de indre, genotype krefter, selve arvestoffet, som tidvis gir seg tilkjenne gjennom sterke og skremmende affekter slik som hat, hevsn, raseri, kjærlighet og sjalusi. Dette er krefter mennesket aldri helt har klart å mestre, og som kan være skremmende den dag i dag. For Bergelmes vedkommende kan de angstskapende fenomener være autoritetene; prest og høvding; makthaverne, som til alle tider har kunnet inngi angst og redsel i befolkningen gjennom utøving av religiøs og verdslig makt.

Rimthursir; av *rim* + *thurs*. *Thurs* viser til tørst hos de vesener som stammer fra Aurgelmir på samme vis som Jotun (Jette) viser til ete og sult. I de angstfylte mennesker som ikke kjenner de objektive sammenhenger mellom de fenomener de sanser, vil det, når det er tale om voldsomme fenomener, oppstå en sterk og permanent trang til sikring. Det er denne angstbetonte *trang* som er gitt uttrykk i Thurs. Ordet skrives tidvis Thus, og det går igjen i vårt *tussmørke* og *tosse*. I mørket og halvmørket vekkes frykten, angsten, som i dette tilfelle har røtter dypt i fylogenesen. Da dukker *tussen* opp og befolker det menneskelige tankeområde, deres forestillingsverden, som en levende realitet i det primitive og uopplyste sinn.

På samme måte som Ginnungagap, der Hvergelmer ligger i Nivelheim, er et lokkende og krevende tomt gap, en lengsel etter opplevelse og erfaring, slik er thurs en grådig egenskap i sinnet, et slukende uhyre i det ubeskrevne, angstfulle sinn som higer etter erfaringer. Vi snakker altså om *sjelsdypet* og ikke om noe hull i jorden eller universet. Det dreier seg om evner, som fra å være bleike, spede spirer tas i bruk og gis vekst. Det er dette embryonale trinn som gis uttrykk i *aur*.

Fornjotr; av *forn* og *jotn*. Han blir kalt en urjette. Han har tre sønner: **Hler**, **Lógi** og **Kári**; hav, flamme og vind. Det refereres her nok til de tre elementene van, ild og luft.

Stavelen *forn* kan bety både gammel og offer. Enkelte forskere mener det er falt ut en n, slik at navnet egentlig skal staves Forn-njoter. Det ville i så fall bety offernyter. Andre heller i retning av at jotr er en avledning av Jötunn (Jette.) De oversetter da navnet med «den gamle jetten» eller «den gamle eteren» Begge deler gir god mening, da navnet jette er dannet på grunnlag av verbet ete. Eteren kunne meget vel ha vært en offernyter.

Fornjotr fremstår dermed som en av formene for en primitiv oppfatning av det gåtefulle, det som ligger bak fenomenene, det som kalles «den store ånde». Av mytefremstillingen fremgår det at man innenfor åsakulten betraktet denne form som «hedensk» Det fremgår av jettebildet.

Myten taler her om kultiske fenomener. Det hav (Hler, Hle) det er snakk om, er «vannene», «avgrunnen» på offerstedet. Flammen (Logi, Loge, Haaloge) er offerilden, og vinden, vindpustet, er utslaget av det mystiske vesen «den store ånde». Det er tale om medisinnmannens riter og remser, hans odr, og de øvrige av hans frembrakte lyder. Det ble jo betraktet som tegnet på at den store ånde selv var til stede.

Navnet *Kári* refererer til kåre; velge, utvelge. Det utvalgte var jo nettopp det som utgjorde kulten; det er dens regler og vedtekter.

Man setter gjerne Hler lik med **Ægir**- uttales Aijir. Navnet kan komme fra et verb som betyr skremme, innjage skrekk, frykt og redsel. Ægir er havets gud, det ytterste, ukjente og farlig opprørte hav. Det er dermed en analogi mellom de kultiske vanns mystiske og dunkle dyp, og det ytterste, mest ukjente, og dermed mest fryktede hav. Tankegangen er naturlig og liketil.

Fornjotrs datter er Ran (ran, røveri). Hun blir gift med Ægir (Hler). Hun speiler dermed offerkultens rovgriske vesen. Ægir og Ran har ni døtre:

1) Himinglæfa (det himmelropende), 2) Dufa (det som skjuler seg i dypet, eller det som svever over vannet), 3) Bloðughadda (det blodgjerrige, det blodkrevende), 4) Hefring (det opprørte, som hever og senker seg) 5) Uðr (det rasende, de svadapregede orakelord), 6) Hrönn (det sammenblandede), 7) Bylgja (det bølgende), 8) Bara eller Dröfn (det bærende, det drivende), 9) Kolga (det tåkete og kolde).

Disse symbolene gir uttrykk for den organiserte offerkult. Det en slik kult representerer og utøver, kan med rette kalles en fryktelig eter eller fråtser. Det legges beslag på menneskets oppmerksomhet, det kreves ubetinget lydighet og store [pengemessige og andre offer](#). Det urfenomen som ligger til grunn for dette, er menneskets uvitenhet og den angst som er forbundet med dette, samt de villfarelser som nødvendigvis måtte oppstå pga den manglende innsikt.

Ægirs og Rans døtre er: offersted, vievann, offerblod, offerild, offerrøk, den feilaktige oppfatning at det er den store ånd som er fenomenenes egentlige årsak, og de magisk-mysteriøse autoriteters straffe- og maktmidler. (Jfr. Det latinske altaria, sacer, spirare og sanctus spiritus, som innenfor kirkelig sakramental kultus er analogien til det som er uttrykt i Ægir, Ran og deres døtre).

Det bør kanskje nevnes at Heimdall var født av ni jotunmøyer; kanskje Ægirs døtre...

Roten i Hler (Hle) svarer til vårt ord le. Den organiserte kult er det le (det ly) som menneskene og deres autoriteter søker seg inn bak. Merk at det sted som gudene sikrer seg bak i evigheten, heter Gimle; ild-le, ild-ly. Og med ild menes objektiv, saklig kritikk, eller tenking på grunnlag av virkelighets-overensstemmende engrammer i psyken; på grunnlag av forstått psykisk materiale.

Ægir, Ran og deres ni døtre.

Bolthorn; av *Bol* og *thorn*. *Bol* er bebodd og dyrket eiendom. *Thorn* er beslektet med sanskritord som betyr *strå*, *gress*. Oldnordisk, *þorn*; torn. *Thornaver* på islandsk betyr en utholdende og dyktig person. Bolthorn skulle da kunne oversettes med *rydningsmann*. En det nettopp var bruk for på dette utviklingstrinn. Han var far til Belstad,/Bestla. Han kan dermed representere deler av en framgang også blant jotner.

Belstad eller Bestla; kona til Bør/Bør og mor til Odin, Vile og Ve. Her er det kommet et kvinnelig element inn i bildet. På samme måte som by og stad kan bety kvinne i drøm og myte, kan kvinne nettopp vise til *felles bosted*, altså organisert fellesskap.

Buri; betydningen usikker; kanskje av *bùr*; lite rom, kan også bety fastboende; bonde. Eller kanskje «son». Mennesket avgrenset et stykke land, fikk dermed eiendom, og vi står da ved herrefenomenet. Han ble slikket fram fra saltsteinene av kua Audhumbla. Buri/Bure var far til Bør/Bør. Noen kone kjennes ikke, men hun må ha vært en jotunkvinne? Buri er ikke jotun. Som fastboende er Buri *virkelighetsoverensstemmende psykiske engrammer* i psyken. Det er snakk om sinnbilder, psykisk materiale, engrammer av *forstått slag*. Slikt materiale er angstdempende og reduserer behovet for verneforanstaltninger og for prester eller kultivaretakere.

Bør/Bur/Bør; sønn av Buri/Bure. Noen mor kjennes ikke. Gift med Belsta/Bestla.

Navnet staves også Bur eller Bør. Navnene er etymologisk i slekt med Bure, men Bør synes å vise til et høyere utviklingstrinn idet navnet kan bety:

- 1) Det bærende,
- 2) Det som omslutter fostret i bæreperioden,
- 3) medvind.

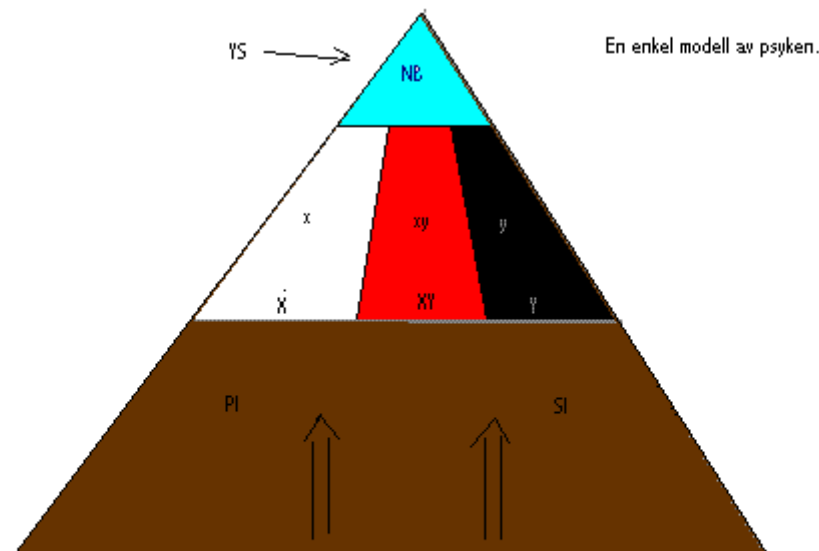
Det er altså snakk om en videre strukturering av psyken, men hva vi står overfor, går fram av symbolet *de tre Børsønnene*. Bør var gift med jotunkvinnen Bestla eller **Belsta**. Navnet har sammenheng med ordet *belja*; brøle, skrike, styrte fram med stor larm. Stavelsen sta har sammenheng med vårt stad eller sted. Bestla kan dermed oversettes med: stedet for en stor og skremmende larm eller beljer, eller stedet hvor det beljes og larmes fra. Når denne beljeren blir gift med Bur, betyr det at dette skremmende blir temmet av den som alt er boende, det vil si har sikkert tilhold i psyken; det blir identifisert og nøytralisert. Det blir stadfestet i psyken og inngår som *forstått inngravering*. Avkommet til Belsta og Bur er de tre Børsønnene/Børsønnene: Odin, Vile

og Ve. Og som vi senere skal se, kan disse symbolene tydes som *nåbevisstheten, viljen og erindringsinngravingene av forstått slag*. Vi har dermed fått en fullstendig differensiering av psyken, og resten av skapelsesberetningen er fortellingen om den videre og mer detaljerte psykiske skapelsen. Når Odin, Vile og Ve dreper Yme eller Aurgjelme, er dette ensbetydende med at bevissthetskraftene i individet "dreper" det skremmende, usikre og farlige. Angsten og redselen blir oppløst ved at fenomenene blir **forstått** og inngravert i psyken som forstått psykisk materiale. At de fleste rimtussene måtte stryke med i denne prosessen, er selvsagt. I grunnen er det samme sak. Bare Bergelme og kona hans reddet seg i noe som kunne være en melkiste.

Det blod som drukner rimtussene, er psykiske engrammer av forstått slag. *Vitenskap* ville vi vel si i dag. Gjennom forståelse blir det angstskapende oppløst, og verneforanstaltninger unødvendige. Når æsene sies å ha brukt Ymes kropp som bygningsmateriale til å skape verden, er det fremdeles snakk om utforming av psyken. Det er snakk om å bygge forsvarsverker og verneforanstaltninger mot rimtusser og jotunvesen. Men det er ved de egne, *sine*, verneforanstaltninger at den store *Berglarmeren* overlever. Og ser vi på historien, og kikker oss rundt i dag, er det ikke vanskelig å se hvilke verneforanstaltninger dette kan ha vært:

- 1) **Skyldbelegging** av menneskene generelt, men spesielt de som søker å verne seg mot beljerne og deres kult og verneforanstaltninger.
- 2) **Skambelegging** av personer og adferd som er til skade for beljerne og deres kult.
- 3) Å skape **medlidenhet** med rimtussene eller beljerne som uskyldige offer.
- 4) **Helliggjøring** av kulten, dens elementer og hovedpersoner, og av kultivaretakerne. Vi snakker her om blasfemiparagraferne i lovverkene verden rundt.
- 5) Skaping av **ideologier og religioner** av alle slag til fremme for jotunvesenet. De monoteistiske religioner er av dette slaget. De skal styrke jødeguden.
- 6) **Kriminalisering** av vernetiltak mot jotunvesenet. Jmfør kriminalisering av «rasisme», «antisemittisme» og «Holocaust fornektning».
- 7) Historieforfalskning.

Særlig er det verdt å merke seg hvordan De utvalgte og omskårne gjennom flere tusen år har visst å verne seg ved å fremstille seg som **uskyldig offer** for urett av alle slag, og slik skaffet seg medlidenhet. På det vis har de klart å bite seg fast hos vertsorganismen og skaffe seg tilgang til nye. De gjør i dag bruk av alle de syv verneforanstaltningene. ##.

NB= Nåbevisstheten, X=psykiske engrammer av forstått slag, Y=psykiske engrammer av uforstått slag, XY=engrammer av delvis forstått, delvis uforstått slag, PI= psykiske impulser fra den underbevisste del av bevissthetsområdet, SI= somatiske impulser fra det det ubeviste, YS=ytre stimuli. x,y og xy er konkrete engrammer av sine respektive slag. Å forstå er å se sammenheng mellom årsak og virkning og å kunne se fra premisser til konklusjoner.

Oppsummering.

- 1) Hos de primitive og forsvarsløse menneskene oppsto det angst, frykt og redsel overfor de mektige og larmende naturkrefter; både i mennesket og utenfor. **Yme** står for denne angsten. Forestillinger rundt det skremmende lagrer seg som **uforstått** materiale i psyken.
- 2) Kultiske verneforanstltinger blir satt opp mot denne angsten og de redselsskapende fenomener. Også dette bygger på psykisk **uforstått** materiale. **Audhumbla** kommer inn.
- 3) Området i psyken med psykisk forstått materiale utvider seg. Det gjøres erfaringer av forstått slag. Her kommer **Bure** inn; **forstått** og virkelighetsoverensstemmende psykisk materiale lagrer seg i psyken og er på framgang.
- 4) De kultiske verneforanstltingene øker i omfang. **Thrudgelme** og **Bergelme** bygger seg opp. Og på grunnlag av perverterte former for høvdinge- og medisinnmanninstitusjonen oppsto **Maktstaten** og **Mysteriekirken**. Engrammer med **delvis forstått delvis uforstått** psykisk materiale bygges opp.
- 5) Forstått psykisk materiale øker i omfang. Bor og Bestla frambringer Borsønnene Odin, Vile og Ve. Det er snakk om **nåbevisstheten, viljen og de psykiske engrammer av forstått og virkelighetsoverensstemmende slag**. At selvbevissthet også utvikles i denne prosessen, er selvsagt.
- 6) Yme blir drept, men Bergelme og kona overlever. Jotunvesenet og rimtussene fortsetter sitt virke og øker i omfang.
- 7) Etter hånden kommer **Ragnarok**. Og Surt og Muspelsønnene ordner opp.

Siden Surt og Muspelsønnene kommer fra sør og eksisterte før jotner, æser og alt annet som nevnes i skapelsesmyten oppsto, kan vi slå fast at de er av et helt annet slag enn jotnene. Jotnene strøk med i ildstormen, mens noen av æsenes representanter - bevissthetskraftene - overlevde eller vendte tilbake. (Siste vers i Voluspå antyder vel at Nidhogg overlever... Så her bærer det til igjen ...)

Det som eksisterte før jotner og æser, er **arvestoffet** og de **fyliske** krefter - Grunnlaget for psykens rom med sitt innhold. Bevissthetskraftene og æsene er en videreutvikling fra arvestoffet. Vi snakker om både genotyp og fenotyp. At bare de som hadde odel til det – var arveberettiget - kunne bo i

Muspelheimen, viser til at bare det som var i pakt med arvestoffet kunne leve der. Alt annet var uønsket og ble avvist ved grensen. Mimer tilhørte dette fyliske grunnlaget, og da æsene mistet kontakten med det fyliske ved at Mime ble halshogd, var æsenes skjebne fastlagt; det måtte gå mot Ragnarok. Det hjalp ikke at Odin galdret og drev magi over Mime-hodet. Surt og Muspelsønnene står for sannhetsdriften i mennesket. Den genetisk betingede drift til korrekt virkelighetsoppfatning. Den legger all løgn øde.

Etter som jotunmakten øker i takt med økningen av uforstått materiale i psyken, på bekostning av forstått materiale, øker også urettferdighet, elendighet, krig, fattigdom og nød blant menneskene – Heimdalls sønner. Det er dette vi ser i dag. Bror står mot bror, også i Norge. Borgerkrigen herjer og er i vokser over hele Europa. Surt og Muspelsønnene står for et opprør nedenfra på grunnlag av de genotype krefter. I klartekst betyr det at representantene for nasjonalisme og annen genetisk betinget **sambandskraft**, går til angrep på de styrende kreter og samfunnsforhold som ikke har sine røtter i det genotype. Og de vil i følge myten seire. Og så vil nye samfunnsforhold bygge seg opp på grunnlag av de universelle livslover, og uten avsporing av jotunvesen.

Surt

Det er verdt å merke seg at Bor nok måtte ha en jotunkvinne til mor, da Buri på dette tidspunkt var alene ås - om det var det han var. Dermed blir Borsønnene 1/4 ås og 3/4 jotun. Dette forteller kanskje litt om fordelingen av forstått og uforstått materiale i psyken – men ikke alt. Og alle de andre æsene, som for de fleste vel hadde jotunkvinner som mødre, blir da bare 1/8 ås. Dette er hva nåbevisstheten har å stri med. Og bedre blir det ikke etter at Gullveig kommer til Åsgard. Loke er der fra før.

Gullveig

Spiddet og støttet
av spyd savnet ei
Gullveig grådighet.
Som Heid herjer
hun nå heimen
- tre ganger brent -
ormleiets lyse dis.
(Vegtam)

Ragnarok foregår i psykens rom, individuelt så vel som kollektivt. **Storting, regjering og kommunestyre er den kollektive bevissthets representanter.** Etter en langvarig kamp og et heltmodig forsvar fra æsene blir bevissthetene nedkjempet av rimtussene og jotunvesenet –

eller de utsletter hverandre gjensidig. I praksis betyr dette at de **dominerende forestillinger** i både den individuelle og den kollektive psyke er av uforstått og ikke virkelighetsoverensstemmende slag. Det forståtte psykiske materialet har gått tapende ut av kampen. Og da tilstandene i samfunnet er en konsekvens av de kollektivt dominerende forestillinger, vil jotunvesenet også rå her; kaos og elendighet råder, **Utsugerne** har makten. Dette er hva vi er vitne til i dag.

Det er dette kaos og denne slagmark – i sinnet - Surt og Muspelsønnene kaster ild over og brenner opp. Alle ni heimene. Uforstått og delvis forstått psykisk materiale blir erstattet av forstått materiale og riktig virkelighetsoppfatning med fast forankring i det genotype og de universelle lover. Vi hører at når de rir mot Vigrid, bryter Bifrost sammen under dem. Surt dreper Beles bane; Frøy, som nå representerer falske «livskrefter» fordi han har gitt bort sitt gode sverd. Han må istedet sloss med et hjortehorn.

Surt har kanskje en kone som heter Sinmara.

Og som en følge av opprydding i psykens rom, følger **oppryddingen** i samfunnet og verden.

Etter den renselsesprosess som Surt og Muspelsønnene setter i verk, er det så at æsene kommer tilbake, sammen med *Lif* og *Liftrase*, som har gjemt seg i *Hoddmimes holt*. Og den nye jord oppstår, grønn og fager, der kornet gror usådd. Slik vil det bli i det materielle når det psykiske materialet – individuelt og kollektivt - blir brakt i orden.

Og da *nåbevisstheten sammen med vilje og forståtte psykiske engrammer* alltid vil være på ferde der menneskene er – i større eller mindre grad - vil også Odin, Vile og Ve være på plass – vil vi anta. Eller deres arvinger.

*

En forlengelse av Surt og Muspelsønnenes vesen finner vi i den norske odelsloven. Bare de som har odel har rett til å bebo odelsjorden og nyte godt av hva fedrene har kjempet fram i hardt slit og forsakelse. Og i videreføringen av dett er det bare nordmenn og samer som har rett til å bo i Norge. Det er naturlov med fyliske røtter. At jotunvesenet nå vil avskaffe odelsloven, er derfor en selvsagt sak. Alt som kan beskytte og verne det norske folk skal i disse **folkemordtider** avskaffes. «De nye landsmennene» skal ha hva nordmenn hadde, og jorda skal gjøres til spekulasjonsobjekt og tjene som pant for produksjon av gjeldspenger. ###. Jorden – livsgrunnlaget - skal brukes til å gjeldsette folket. Dette er en del av den globalisering som skal åpne verden for jotunvesenets fire «friheter».

Avslutning.

Det er en feiltakelse å tro at mytene bare er et slags eventyr om noe som naive og uvitende mennesker trodde foregikk i en fjern fortid. **Mytene foregår nå og alltid.** Å forstå mytene vil derfor hjelpe oss til å forstå det som foregår i dag og rundt oss alle vegne, og forståelse gir **avfjotting**.

*

Vi har **annet steds** - i enkle linjer - greid ut om den konflikt og den hovedfiende menneskeheten står overfor. Vi har kalt dem **Utsugerne**. Vi kan alle delta i kampen mot Utsugerne, hver på vårt vis, langs to linjer.

1. Det vi ikke må gjøre.

Vi må ikke stemme på folkesvikerpartiene ved valgene. Alle de nåværende partier har folkesviket liggende innbakt i sitt program. Så uansett hvem vi stemmer på, sier vi ja til folkesviket og det **folkemord** som er den rådende politikks endelige konsekvens. Dagens gode gjerning kan for eks. være å ikke kjøpe Dagbladet; det største åndelig ludder i Norges medie verden. Tenk for en glede man vil føle når man daglig kan gå forbi avisstativet og **ikke** kjøpe Dagbladet ...

2. Det vi må gjøre.

Et minstemål av hva vi må streve fram på det politiske området, går fram av denne tabellen:

En del systemvariabler.	Den folkeøkonomiske ordning	Det kapitalistiske system
Ressurser i hav og på land	I folkets felleseie	I pengenes (Pengefyrstenes) eie
Eiendomsrett til produksjonsmidler.	<u>Arbeidsprimatet er rådende.</u> Min. 60 % av privat bedrift eies av de ansatte, max. 40 % eies av kapitalen.	<u>Pengeprimatet er rådende.</u> Produksjonsmidlene i det private næringsliv eies av kapitaleierne.
Pengesystem	<u>Et fripengesystem er rådende.</u>	<u>Gjeldspengesystemet er rådende.</u>
De fire friheter	<u>Folkets fire friheter.</u> Frihet for folket til å begrense bevegelsen av arbeidskraft (mennesker), varer, tjenester og kapital.	<u>Pengefyrstenes fire friheter.</u> Fri bevegelse av arbeidskraft (mennesker), varer, tjenester og kapital.
Samfunnslønn	Ja (Til fordeling av kjøpekraft og velst.)	Nei
Samfunnstjeneste	Ja (Til folkets beste)	Bare som systembevar. Militærtjeneste.

Og i tillegg kunne det nok gjort seg med en overbærende uvennlighet overfor Utsugernes monoteistiske religioner og deres andre folkefiendtlige ideologier.

Og mens man venter på at Norges Bank skal forlate gjeldspengesystemet og gå over til et fripengesystem, kan man jo [kose seg med fripenger](#) i det små og i det daglige. Noe kan alltid gjøres, også av den enkelte. Vi trenger ikke å vente på de store omveltningene, eller på at andre skal ordne opp for oss. Vi kan alle alltid gjøre noe selv.

Hermes – gudenes budbringer.

I gresk mytologi er Hermes gud for handel, tyver, reisende, atleter, sport og grensekryssing. Han er også veiviser til underverdenen. Han er markedets og markedskreftenes gud, han ordner med kjøp og salg av hva det skulle være. En statue av ham står utenfor børsen i Oslo. I disse tider er det nok mange som dyrket Hermes – uten å vite hva de dyrker...

*

I dag finnes det mye stoff på nettet til bruk for tyding av myter. I tillegg til ordbøker og mye annen litteratur har vi dratt veksler på verkene til Vilhelm Gernhammer.

[Heim](#)